

9 1771373 833007

Professioneel

reproducieren zonder schriftelijke toelating van de uitgever is verboden www.presscopyrights.be

ISSN 1373 - 833X

Inhoud MM 173

EXCLUSIEF

**Hof van Beroep Gent:
Elektrisch net Electrabel
voldeed niet aan ARAB**

Elektrocutie Georges W.. 01-25-28

ENERGIETRANSITIE

Itinera Institute 01-29-30

Overzicht :

online berichten nov 09 02

Bommelding.

Deken op achterbank 03

EXCLUSIEF**Ebbenhouten Spoor**

Nasser Nadjmi 03-04-05

EXCLUSIEF**Allochtonen willen meer werk**

Debatavond te Genk 06-13

Mustafa
Harraq
-ACV
Limburg-
stelt
resoluut
dat
allochtonen
gediscrimi-
neerd
worden.

EXCLUSIEF**Innovatiepremie**

Allround stimulans? 14-15-19

EXCLUSIEF**Iedereen Online**

En de kansarmen? 16-17

StampMedia

Politiek en journalistiek 18

EXCLUSIEF**Vlaamse Journalisten
Vereniging**

Algemene Vergadering .. 02-05-20

EXCLUSIEF**Raad Voor Journalistiek**

Tussenvonnis 21-22

Privacy

Schending overall 22-23

Van den Hooff-Gomarenting

Bonje met vennoot 23

Kort Ander Nieuws

Allerlei nieuws 24

Genk : Afscheid Gabriëls

Laatste gemeenteraad 30

Hof van Beroep te Gent

EXCLUSIEF**17 Jaar na de elektrocutie
van Georges Wittevrongel**

Op 17 december 2009 viel in het Hof van Beroep te Gent het arrest in de Burgerlijke zaak die de weduwe en de erfgenamen van wijlen Georges Wittevrongel op 19 april 1997 tegen Electrabel hebben ingespannen. De onderpostmeester van Sijsele werd op 16 mei 1992 in zijn eigen tuin door blanke elektrische toevoeringen dodelijk getroffen. Electrabel -als exploitant van IMEWO- gaat na 17 jaar de rekening krijgen.

ARAB Doet Electrabel de das om

Verzekeringen.

Op 18 mei 1992 - twee dagen na de brand en de elektrocutie- organiseert de verzekeraar van de nabestaanden, Assubel een vergadering. De resultaten van die vergadering worden door inspecteur Claessen van Assubel, nota bene in het Frans opgesteld. Assubel stelt ook expert Polen aan, in het verslag van de vergadering van 15 juni 1992 staat

het volgende : "Volgens onze expert bestaat er een kleine kans om de verantwoordelijkheid van de elektriciteitsmaatschappij Electrabel te bewijzen". In een vergadering van 5 september 1997 is ook de verzekeraar van Electrabel -Royal Belge- en haar expert Van Den Daele aanwezig, maar Electrabel erkent

meer 25

Energietransitie

sneller naar een groener systeem?

Brussel
15.12.2009

Professoren
Johan Albrecht
en Marc De Vos,
deskundigen van
het Itinera
Institute stelden
vandaag hun
boek
"Energietransitie
sneller naar een
groener
systeem" aan 85
belangstellenden
voor.

meer 29

van 01

haar verantwoordelijkheid niet-sic-. De materiële

schade werd na de brand bepaald op 2.368.587 Bef, er werd met een ouderdomsverlies van 15% voor de inboedel en 12% voor het gebouw rekening gehouden.

Brandstichting?

Een regelmatig voorkomend feit is dat er opzettelijke brandstichting wordt ingeroepen, dat was ook het geval in de zaak Caretti te Genk en dat deed de verdediging van Electrabel, om de tekortkomingen van haar net te verdoezelen, hier dus ook, citeert daarbij in haar conclusies zelfs namen, zelfs de dochter van het slachtoffer wordt door Electrabel verdacht gemaakt. Een vriendin van een zoon, die tijdens die nacht ook aanwezig was en na een uitstap om 02:15u arriveerde, heeft niets gemerkt.

Parketexpert.

Na de brand -16 mei 1992 om 03:50u- werd door het Parket van Brugge, Ir. Richard Derycke als expert aangesteld. In diens verslag van 16 mei 1992 is Derycke al op bladzijde vier duidelijk : " ... we onderzoeken het stroomnet en vinden een onregelmatigheid ..." en verder : " ... de draden die in het gras vallen zijn nog onder spanning ..." verder lezen we : " ... de foto's tonen parelvorming aan de breuk van de draad, deze breuk ontstond aan de doorgang van de wand tussen badkamer en WC ruimte ". De uiteindelijke eerste conclusie op de dag van het gebeuren van expert Richard Derycke op bladzijde 10 is : " Er blijft dus twijfel tussen kortsluiting en brandstichting".

Opmerkingen van deze redactie.

In januari 1995 komt deze redactie in contact met de weduwe Marceline Van Rie die van de belangenloze hulp, kennis en ervaring gebruik wenst te maken, achteraf wordt dat, zoals blijkt, misbruik. De verdachtmakingen omtrent brandstichting worden niet bewezen en daarom moet de piste van het elektrisch probleem worden gevolgd. Morsum Magnificat formuleert op 28 augustus 1995 op het deskundig verslag van Ir. Richard Derycke zes bladzijden commentaar.

Als gevolg daarvan heeft Marceline Van Rie een aantal acties op het getouw gezet;

° De verzekeraar Assubel wordt op 17 januari 1997 gemaand om duidelijkheid.

° Op 23 februari 1997 wordt het Ministerie van Economische Zaken via een aangetekend schrijven om een onderzoek gevraagd.

Isolatie van de draden was binnen de 4 seconden gesmolten.

Deze proef werd door Ing. G. Vanbavinckhove theoretisch benaderd en bevestigd, maar de Gentse Professor spreekt dat in zijn rapport tegen ! Het Ministerie van Economische Zaken -Algemene Directie Energie- wordt hier dus teruggelaten.

Dagvaarding.

De bewijzen dat de niet conformiteit van de toevoerleiding de oorzaak van de elektrocutie is, stapelen zich zichtbaar op, niet alleen deze redactie, maar ook anderen denken in die richting. Op 29 april 1997 wordt Electrabel door Marceline Van Rie en haar 3 kinderen, Gino, Peter en Patsy gedagvaard voor de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel. Uiteindelijk komt de zaak voor de Brugse Rechter die de eisen van de aanleggende partij afwijst.

De weduwe en de erfgenamen van wijlen Georges Wittevrongel leggen zich niet neer bij de beschikking van

de Brugse Rechter en tekenen Hoger Beroep aan.

De proeven, de praktijk, de ommekeer

Omdat de theorie en de praktijk soms heel ver uit elkaar liggen, Professoren nogal graag op de wetenschappelijke toer gaan, organiseerde Morsum Magnificat op 19 en 27 november en op 1 december 2001 een reeks praktische proeven. Daarvoor werd de situatie op het ogenblik van de elektrocutie te Sijsele nagebootst, meer bepaald 350 meter koperen luchtnet van 35mm² en een aftakking van 15m in 6mm². Die 15m is belangrijk omdat de blanke draden die bij de elektrocutie in de tuin lagen en oorzaak waren van de elektrocutie, ook dezelfde lengte hadden. De proeven werden door een reeks prominenten en deskundigen ter plaatse op de voet gevolgd, Industrieel Ingenieur Gustaaf Vanbavinckhove van de Algemene Directie Energie heeft de proeven aan de theorie getoetst en kwam tot de vaststelling dat deze "juist" waren, bijgevolg de zekering van 125A in de cabine van Electrabel had moeten werken.

Parketexpert, de versie ná de proeven..

Door het Hoger Beroep komt de zaak voor de Eerste Kamer van het Hof van Beroep te Gent die opnieuw dezelfde Expert aanstelt. Maar in 2004 liggen de kaarten anders dan in april 2000, Ir. Richard Derycke beschikt nu, vanwege de kortsluitproeven én het

verslag van Ing. Vanbavinckhove, over nieuwe en voor Electrabel zeer belastende elementen.

Op bladzijde 8 van het rapport van 7 januari 2005 lezen we : "... er is geen commentaar op de testopstelling ..." en verder : " ... de proeven die men kan aannemen zijn deze met 220 en 230V ..." en wat belangrijk is : " ... men kan er van uitgaan dat, door het feit dat de werkelijke aftakkabel aaneensmolt, de smeltveiligheden doorbrandden na de elektrocutie

vervolg 26

van 25

bij Electrabel koken, gaf aanleiding tot een aantal giftige pijlen die richting Expert Richard Derycke werden

afgevuurd, ook omtrent de proeven werd met de nodige modder naar Morsum Magnificat gegooid, toch was Electrabel toen in 2001 ook uitgenodigd tot het bijwonen van de proeven, maar zij stuurden hun kat, wie wel aanwezig waren was :

- ° Ir. Guido Haekens Hoofdingenieur Directeur van de Arbeidsinspectie.
- ° Ir. Stefaan Leuckx Technische Inspectie Limburg.
- ° Ing. Raymond Jordens, Technische Inspectie Limburg.
- ° Professor Emeritus Willy Geysen KU Leuven.

- ° Ingenieursbureau Lefèvre -in opdracht van Professor Van De Velde UGent-.

- ° Gustaaf Vanbavinckhove Algemene Directie Energie.

Al die aanwezigen hebben niet alleen de opstelling maar al de proeven ongehinderd kunnen bijwonen, het 12 bladzijden tellend verslag van Ing. Vanbavinckhove heeft de praktische proeven aan het theoretisch model getoetst en juist bevonden en het is daarop dat Ir. Richard Derycke zich dan ook in zijn tweede rapport heeft gesteund.

In de eindbesluiten van Richard Derycke vinden we ondermeer :

" *Het vastgestelde doorsmelten duidt erop dat er een zwaardere afzekering was van 200A. Daardoor blijven de afgebroken lijnen onder spanning en is de elektrocutie van Georges Wittevrongel er het gevolg van ...*". Hier wordt duidelijk dat de proeven die door Morsum Magnificat in 2001 werden gevoerd en aan de uitgever ervan toen 500.000 Bef hebben gekost, wel degelijk doorslaggevend zijn geweest in de beslissing van de door het Hof van Beroep te Gent aangestelde expert.

Deskundigen die mekaar tegenspreken.

De bocht van 180° die Ir. Derycke in zijn verslag van 16 mei 2005 t.o.v. van dat van 16 mei 1992 neemt,

van Georges Wittevrongel..", deze stelling deed het bloed

... het vastgestelde doorsmelten duidt erop dat er een zwaardere afzekering was van 200A. Daardoor blijven de afgebroken lijnen onder spanning en is de elektrocutie van Georges Wittevrongel er het gevolg van

stuit op heftig verzet van Electrabel die nu -na Morsum Magnificat en Ing. Vanbavinckhove-, Richard Derycke op de korrel neemt. De kaarten zijn nu immers dermate in het nadeel van Electrabel geschud dat de grote Electrabel zich als

een in het nauw gedreven kat voelt en het van het Hof van Beroep te Gent gedaan krijgt om opnieuw een deskundige aan te stellen, nu wordt het de Gentse Professor Luc Dupré van de UGent. Voordien had Electrabel ook al de steun gevraagd -en gekregen- van een Prof. van de VUB en het

Expertenbureau BEM, maar dat mocht allemaal niet baten. Alhoewel Professor Luc Dupré een hoogstaand deskundig verslag opstelt moet blijken dat er nog altijd een groot verschil is in de zienswijze, ergo in de resultaten, waar een Rechter normaliter geen touw meer aan vast kan knopen.

Ongelooflijk maar waar.

Daar waar bij de kortsluitproeven het doorsmelten van de 125A binnen de 4sec een feit was, Industrieel

Ministerie van Economische Zaken! -inzet-. Deze totaal verschillende zienswijze is de reden waarom Morsum Magnificat niet -meer- op de wetenschappelijke toer wilde gaan en overging tot het nemen van praktische proeven die zeer duidelijk waren, uiteraard is de exacte nabootsing van de toestand te Sijsele onmogelijk, lengten en diameters van geleiders werden bij de proeven gerespecteerd, maar over de impedante kortsluiting kan getwist worden, wij zijn er van overtuigd dat geen enkele Professor in België een sluitend theoretisch model van een dergelijke situatie kan maken, dat moet Professor Dupré van de UGent in casu ook geweten hebben, want om dit dossier uit het wetenschappelijk slop te halen, is de Professor -terecht- in een ander vijvertje gaan vissen.

Staat Electrabel soms boven; het AREI, BFE Regels, ARAB en de regels van goed vakmanschap?

Er is tussen partijen een hoop twist ontstaan omtrent de toepassing van de wet van 10 maart 1925 -AREI-, toch zou daarover geen twijfel mogen bestaan, Hoofdstuk VI art. 13 van die wet is klaar en duidelijk. Electrabel is, als exploitant van de netten van de gemengde Intercommunales -waarin

U = 231V

- **De kortsluitstroom in punt 2**

$$I_{k2(t=0)} = 638A$$

$$\text{met } \rho_1 = 1,72 \cdot 10^{-8} \Omega \text{ m}^2/\text{m} \quad I_1 = 318\text{m} \quad S_1 = 35 \cdot 10^{-6} \text{ m}^2$$

$$\text{met } \rho_2 = 1,72 \cdot 10^{-8} \Omega \text{ m}^2/\text{m} \quad I_2 = 10\text{m} \quad S_2 = 7 \cdot 10^{-6} \text{ m}^2$$

- **De te verwachten smeltijd van de smeltveiligheden $I_n = 125A$ (160A) bedraagt in punt 2 respectievelijk, $t = 4 \text{ sec}$ (17 sec).**

- **De waarde van de kortsluitstroom na 4 sec (17 sec).**

Deze berekening van Ing. G.Vanbavinckhove staat haaks op de besluiten van UGent Professor Luc Dupré die zegt dat de zekering niet doorsmelt, hier staat 4sec. bij een zekering van 125A.

Ingenieur Gustaaf Vanbavinckhove dat met theoretische berekeningen bevestigde, gaat Professor Luc Dupré op bladzijde 4 van zijn deskundig rapport nog een heel stuk verder en stelt : "... *De kortsluiting in het bijgebouw gebeurde immers voorbij de '125 A - beschermdde lengte' en de '160 A - beschermdde lengte' van de 7mm²- aftakdraden zodat dergelijke zekeringen niet in werking konden treden ...*".

Voorgaande conclusie staat haaks op de proeven én de berekeningen van een Ingenieur van het bevoegde

zij zelf participeert, zelfs meerderheidsaandeelhouder is -sic-, van mening dat zij noch de wetten, noch de regels van goed vakmanschap moet respecteren en daarbij zelfs de veiligheid van personen en goederen, in gevaar mag brengen. Om het deskundig verslag grondig te kunnen opstellen, klopte Professor Luc Dupré

vervolg 27

van 26

-tevergeefs- aan bij de Algemene Directie Energie, maar daar

beschikte men eigenaardig genoeg niet over de oude BFE documenten

..... Electrabel is als exploitant van de netten van de gemengde Intercommunales -waarin zij zelf participeert, zelfs meerderheidsaandeelhouder is -sic-, van mening dat zij noch de wetten, noch de regels van goed vakmanschap moet respecteren en daarbij zelfs de veiligheid van personen en goederen, in gevaar mag brengen

van vóór 1982, men zou van een toeziende overheid beter verwachten, maar we weten hoe de Algemene Directie Energie werkt, of liever gezegd "niet" werkt. Professor Dupré is van zijn bezoek aan de Koning Albert II Laan onverricht ter zake teruggekeerd en ging verder met zijn werk in de richting van het ARAB. De BFE regels C2/Bis van 16 april 1982 leggen voor aftakkingen naar abonnees leidingen van 10mm² koper of 16mm² aluminium op, indien dat bij de aftakking aan de Spermalieweg zó was geweest, had Georges Wittevrongel nooit geëlektrocuteerd kunnen worden. Ook art.166 van het AREI is duidelijk, daarin komen ook de regels van goed vakmanschap aan bod, maar Electrabel veegt dat allemaal onder de vloermat. Ook de aansprakelijkheid voor producten met gebreken -KB van 20 juli 2000- wordt door de Rechtbank niet weerhouden.

Cruciaal.

In haar verweer zegt Electrabel over het ARAB : " ... art. 198 is heel algemeen maar bevat geen concrete bepalingen ivm "aansluitingen abonnees" ... , dit is uiteraard onzin, want in dat art. 198 staat ook : " ... de elektrische lijnen alsmede al de stroomkringen van de machines en transformatoren of andere ontvangtoestellen dienen verplichtend beschermd tegen een abnormale verhoging van de stroom door middel van automatische schakelaars of door smeltzekeringen ...".

Professor Luc Dupré citeert in zijn deskundig verslag de volledige tekst van art. 184 en 198 van het ARAB en dat is duidelijk en van toepassing op de distributielijnen van verdelers van elektrische stroom ondermeer in volgende passage : " ... worden aanzien als

'sterkstroominstallaties' al de installaties bestemd voor het voortbrengen, het transformeren, het overbrengen -distributie nvdr- en het benutten van elektrische energie ...".

Niettegenstaande beweert Electrabel in haar besluiten dat hun aftakking met VIFB van 7mm² voldoet aan de regels van goed vakmanschap-sic-. Het gaat hier in concreto over een aftakking die ruim 30 meter lang is, waarbij VIFB geleiders van 7mm² werden afgetakt op blanke geleiders van 35mm² -die volgens de BFE regels met 160A mogen afgezekerd-. De 7mm² VIFB dient als overspanning tussen de paal -in de straat- en een muursteun op 4,80m tegen een achterbouw van de woning, daar gaat de 7mm² over in een XVB met vier geleiders van 6mm², deze XVB kabel is 12m lang en maakt de verbinding tussen het luchtnet en de meetgroep waarvoor Electrabel verantwoordelijkheid draagt, maar deze in huidig dossier over de ganse lijn afwijst.

Professor Dupré verwees terecht naar de toepassing van het ARAB, dat was cruciaal in deze zaak. Professor Luc Dupré zegt daarover in zijn verslag :

" ... Uit de resultaten in Bijlage 1, Deel 1, 2, 3 en 4 staat het vast dat de aftakdraden (7 mm² in combinatie met 6 mm²) tussen het aftakpunt aan de straat tot aan de zekeringskast in de woning, Spermalieweg 15, Sijsele, op 16 mei 1992 NIET beveiligd was voor abnormale stroomverhoging door kortsluiting. Derhalve voldeden de aftakdraden (7 mm² in combinatie met 6 mm²) niet aan artikel 198 van het ARAB. De lengte tussen het aftakpunt aan de straat tot de meter- en zekeringskast in de woning (32 meter) is beduidend hoger dan de 'beschermd lengte' van aftakdraden zoals vermeld in Tabel 4 in Bijlage 1. Deze conclusie kan gemaakt worden zowel in geval van aanwezigheid van brand maar ook in afwezigheid van brand"

einde citaat, deze stelling doet Electrabel werkelijk de das om.

Plaats metergroep is belangrijk.

Dat de toevoerleiding naar een metergroep als "zeer gevaarlijk" moet worden aanzien wegens "niet beveiligd" bij kortsluitingen of isolatiefouten, blijkt uit de

voorschriften van PBE. Deze zuivere Intercommunale schenkt daaraan, in tegenstelling tot Elektrabel, extra aandacht. PBE eist condito sine qua non, een minimum doorsnede van 16mm² en wil ook dat de metergroep tegen een buitenmuur staat. Hierdoor bekomt men qua veiligheid twee belangrijke maatregelen;

° Bij een kortsluiting in de toevoerleidingen van 16mm² gaat de zekering in de cabine quasi zeker werken.

° Beschadigingen van de kabel binnenshuis zijn niet mogelijk wat in het geval Wittevrongel wel gebeurde, met het fatale gevolg.

Irrelevante vraag Rechter was een teken aan de wand.

Tijdens de debatten in de zitting van 19 november 09 richtte een van de Rechters zich bij herhaling tot meester David Gailliaert, raadsman van de nabestaanden van Georges Wittevrongel. De herhaalde vraag handelde erover dat, indien de metergroep verder stroomopwaarts had gestaan, de zekering in de cabine wél zou hebben gewerkt, de facto de elektrocutie niet zou hebben plaats gehad. Meester Gailliaert is geen technicus, het Hof heeft een deskundige aangesteld die daarover in zijn verslag -blz 6- reeds duidelijkheid gaf, het is zeer vreemd dat de Rechter dergelijke vragen aan de advocaat stelt.

Verslag van 31 maart 2009 op bladzijde 6 :

" ... in Bijlage 1, Deel 1, is aangetoond dat indien er gezorgd wordt voor een voldoende hoge elektrische stroom, de aftakingsdraden beveiligd kunnen worden door de LS-smeltzekering in het onderstation. Een voldoende hoge stroom kan nagestreefd worden door de sectie van de aftakkabel voldoende hoog te kiezen en/of door de lengte van de aftakkabel te beperken (vb. door plaatsing van zekeringskast in privewoning zo dicht mogelijk bij het aftakpunt aan straat...."

De Rechter kreeg bij een eerste poging wellicht onvoldoende reactie op zijn vraag en stelde deze daarom, na een korte onderbreking van de zitting, opnieuw. Het was voor David Gailliaert eenvoudig geweest om te verwijzen naar het deskundig verslag van Luc Dupré, maar dat gebeurde niet echt, zeker is dat de Rechter hier in feite naar de bekende weg vroeg, wil dat zeggen dat de Rechter het dossier niet voldoende bevat, of juist wel en meester Gailliaert tot

vervolg 28

van 27

uitspraken wilde forceren die nadelig voor zijn zaak waren?

Tussenvonnissen nefast voor Electrabel.

Niettegenstaande geen van beide partijen voor een tussenvonnissen hadden gepleit, neemt het Hof van Beroep te Gent geheel onverwacht een tussenvonnissen. Het was voor het Hof van Beroep te Gent waarschijnlijk aartsmoelijk om Electrabel voor de volle 100% de schuld te geven. Hieruit volgt dat Electrabel het gevorderde schadebedrag van 250.000 Euro niet zal moeten betalen, misschien de helft. Belangrijk precedent is dat Electrabel niet vrijuit gaat en wel degelijk schuld heeft door een ondermaatse aftakking waardoor Georges Wittevrongel op 16 mei 1997 omstreeks 03:50u een dodelijke stroom door het lichaam kreeg gejaagd. Op 23 mei 2010 gaat deze zaak weer verder, wellicht zal het nóg niet de laatste keer zijn.

Ondank.

Advocaat Gailliaert heeft zich in dit dossier als David tegen Goliath opgesteld, zo stond het ook in een Brugse Gazet die in die zin kopte. Morsum Magnificat is de énième die de ganse zaak sinds 1995 belangeloos volgt, ergo volledig opdraaide voor de kosten van de kortsluitproeven die opliepen tot 500.000 Bef. Van de weduwe van wijlen Georges Wittevrongel kreeg de hoofdredacteur van Morsum Magnificat welgeteld twee koffie's aangeboden, ondank is immers 's werelds loon.

IMEWO en Geert Versnick bleven buiten schot...

Nu deze zaak, na 17 jaar, voor een groot deel is beslecht en Electrabel als exploitant van IMEWO, gehavend uit de strijd komt, waarin deze redactie méér dan één aandeel heeft, is het moment gekomen om een samenvatting te maken van wie er allemaal bij deze zaak betrokken was. We moeten toch ook zeggen dat in feite niet Electrabel -de exploitant- maar IMEWO -de eigenaar van het net- gedagvaard had moeten worden, dan was Geert Versnick zeker voor de Rechter moeten verschijnen, maar blijkbaar heeft niemand zich aan deze onvolkomenheid gestoord, tenslotte is Electrabel degene die zich als "specialist" profileert, zoals hier in de vele rapporten van diverse deskundigen -buiten Morsum Magnificat- is aangetoond. Electrabel noemt zich onterecht dé specialist

Praktische kortsluitproeven van Morsum Magnificat waren écht, de theoretische berekeningen spreken zich, naargelang de auteur, tegen en zijn twijfelachtig ...

Ing. G. Vanbavinckhove -MEZ Algemene Directie Energie- bestudeert de gegevens van de proeven en de opstelling. Prof. Em. Willy Geysen -KUL- en Ing. Raymond Jordens -Technische Inspectie Limburg- kijken toe. Ingenieursbureau Lefèvre werd gestuurd door Prof. Van De Velde

In het arrest staat ondermeer :

"Het ARAB is van toepassing, de aftakleiding aan de woning voldeed niet en was niet beveiligd tegen abnormale kortsluiting, de inbreuk op het ARAB is een fout in de zin van 82 en om het causaal verband vast te stellen moet worden nagegaan wat gebeurd zou zijn indien de leiding over de hele lengte een sectie van 10mm² zou hebben gehad. De stelling van appelanten dat elke kortsluiting, ongeacht de aard en de externe invloed, voor het uitvallen van de stroom moet gezorgd hebben, kan niet worden bijgetreden, er is geen enkel bewijs geleverd dat dit zelfs mogelijk zou zijn. Enerzijds is er géén zekerheid dat de smeltzekering zou hebben gewerkt, de deskundige stelt dat de kans reëel is maar niet zeker, anderzijds gaat men uit van de hypothese dat de brand heeft plaatsgevonden voor de kortsluiting, dus dat de leidingen het wel eens warm hadden op het ogenblik van de kortsluiting, zodat er opnieuw geen zekerheid is. Aangezien er twijfel is over de oorzaak van de brand moet men uitgaan van de meest gunstige situatie voor de aansprakelijke van de brand n.l. de brand kwam voor de kortsluiting".

Meester Gailliaert : Uiteindelijk zegt men dus : er is een fout en er is een schade, maar de schade die werd geleden bestaat uit het verlies van een kans dat het ongeval zich niet zou hebben voorgedaan, een kans die wordt bepaald op 50%. In de praktijk komt het erop neer dat 50% van de schade mag worden verhaald.

-UGent-

ter zake, ze zijn eerder, onder druk van de geldhonger van hun politieke broodheren, criminelen omdat zij personen en goederen in gevaar brengen voor overspanning, kortsluiting, brand en, zoals hier blijkt, elektrocutie. Hier zou ook een strafrechtelijk proces tegen de juridisch verantwoordelijken van IMEWO moeten gevoerd worden, de Procureur te Gent zou dat in gang moeten zetten, maar dat zal uiteraard niet gebeuren. Geert Versnick is ondermeer één van de personen die bij IMEWO aan de

touwtjes trekt. U begrijpt dat niet iedereen gelijk is voor de wet, maar ook dat weten we allemaal. Volgens ons was deze zaak zéér eenvoudig, de Wet van 10 maart 1925 Hoofdstuk VI art. 13 verplicht de verdelers om hun netten -ondergronds én bovengronds- volgens de vigerende "Wetten en Normen" te onderhouden, zowel het AREI als het ARAB en diverse regels behoren daartoe. Justitie was hier weer behoorlijk blind.

vervolg 29

Enkele gegevens.

Brand :

16 mei 1997 om 03:50.

Adres :

Spermalieweg,15
8340 Sijsele -Damme-.

Slachtoffer:

Georges Wittevrongel, 46 jaar.
Onderpostmeester.

Verzekeraar slachtoffer:

Assubel.

Expertisebureaus aangesteld door Assubel en M. Van Rie :

Polen.
Van Den Broecke.
Broex.
R. De Vilder.
Ir. Van de Maele -PENTA nv-.

Verzekeraar Electrabel:

Royal Belge.

Experts Electrabel:

Van Den Daele.
Condec.
Ir. Daniël Lecocq -Prof.ULB-

Expert Parket Brugge aangesteld op 16 mei 1992:

Ir. R. Derycke.

Expert Hof Van Beroep Gent aangesteld op 25 maart 2004:

Ir. R. Derycke.
Verslagen/aanpassingen van 8 juli 1992, 14 januari 2000, 5 april 2000, 7 januari 2005, 18 mei 2005, 3 november 2007.

Expert Hof Van Beroep Gent aangesteld op 30 okt. 2008:

Prof. Dr. Ir. Luc Dupré -UGent-

Advocaat Marcelline Van Rie:

David Gailliaert.

Advocaat Electrabel:

Crevits en Persyn.
Alex De Visscher.

Kortsluitproeven:

Morsum Magnificat op 9 en 19 november en 1 december 2001.

Aanwezigen bij de proef van 19 november 2001:

Ing. G. Vanbavinckhove -MEZ-

Vonnissen en/of tussenarresten:

03 april 2002
Brugge 1e Aanleg.
25 maart 2004
Hof van Beroep Gent.
21 juni 2007
Hof van Beroep Gent.

Bedenkingen in de marge.

Parket experts.

Morsum Magnificat heeft hier andermaal een bewijs dat het onderzoek, dat Bernard Bertrand -NICC- in opdracht van de minister van Justitie -Onkelinx- over de gang van zaken bij Parket experts diende te voeren, absoluut noodzakelijk is. Deze redactie kijkt enkel binnen haar domein waarvan zij, zoals hier nogmaals is bewezen, de nodige kennis heeft. De Parketexpert die op 16 mei 1992 door het parket van Brugge werd aangesteld trok, volgens Morsum Magnificat, niet de juiste conclusie. Morsum Magnificat toonde dat met praktische proeven aan, dezelfde expert diende dat later met een nieuw verslag te beamen.

Vergissing door Hof van Beroep.

Industrieel Ingenieur Gustaaf Vanbavinckhove bevestigde met een theoretische benadering voor 100% de belangrijkste praktische proef. Het is Dr. Professor Ir. Luc Dupré, docent bij de UGent en aangesteld door het Hof van Beroep te Gent, die al het voorgaande op losse schroeven plaatst, ergo de theoretische benadering van Ing. Vanbavinckhove naar de prullenmand verwijst!

In haar vonnis -tussenarrest- van 30 oktober 2008 geeft het Hof van Beroep te Gent aan dat Ing. Vanbavinckhove de praktische proeven zou hebben uitgevoerd, terwijl dat Morsum Magnificat was, Ing. Vanbavinckhove heeft, in zijn functie van ambtenaar van het Ministerie van Economische Zaken -Algemene Directie Energie- uit pure interesse, om de theorie aan de praktijk te kunnen toetsen, op 19 november 2001 de proeven bijgewoond, in zijn verslag staat duidelijk wie de coördinator was van de proeven : Erik Verbeeck. Het Hof van Beroep te Gent begaat hier een behoorlijke vergissing, een flater die door geen enkele partij of advocaat werd opgemerkt.

Niet Electrabel.

Een andere zaak is dat hier in feite de Intercommunale IMEWO als eigenaar van het elektrische net had moeten gedagvaard worden, toch faalde het juridisch vernuft van Electrabel niet, zij zijn bij de "Gemengde Intercommunale" immers niet alleen aandeelhouder -wellicht zelfs meerderheidsaandeelhouder-, maar óók de "Exploitant" van de netten, daardoor zou, indien IMEWO werd

gedagvaard, IMEWO op haar beurt Electrabel hebben moeten aanspreken. Het is zeker en vast omdat Electrabel haar politieke broodheren-sic- ondermeer Geert Versnick, heeft willen beschermen dat zij gedwee reageerde op de dagvaarding en deze niet afschoof op IMEWO, hier nogmaals een bewijs hoe Electrabel op een politieke leest is geschoeid en dat de politiek, op haar beurt, kiest voor een zeer bedenkelijke schoenmaker.

De schade.

Nu de aansprakelijkheid door het Hof van Beroep te Gent is bepaald, tenminste toch voor 50%, komt de schadevergoeding aan de beurt. Weduwe Van Rie en de kinderen, hadden al een bedrag van 250.000 Euro in gedachten, maar door die rekening heeft het Hof van Beroep te Gent nu een flinke streep getrokken, het zal zo te zien minder worden, een mensenleven is immers, zoals hier weer blijkt, niet veel waard. Zonder vooruit te lopen op de zaken, hebben wij de indruk dat deze zaak nóg niet ten einde is.

Wordt dus vervolgd.

Energietransitie: sneller naar een groener systeem?

Op 15 december 2009 stelden de Professoren Marc De Vos en Johan Albrecht van het Itinera Institute hun nieuwste boek "energietransitie : sneller naar een groener systeem" voor. Wie het fijne wil weten van hoe het in de toekomst verder moet met de productie en de toelevering van onze energie, hoeveel en welke rol alternatieve energie zal spelen, hoeveel fossiele energie in 2050 gaat kosten, etc. moet vast en zeker het boek aanschaffen.

De voorstelling van het boek werd door 85 gegadigden, ondermeer door afgevaardigden van Electrabel, Sibelga en Infrac, de overheid, de verzekeraars, de petroleumfederatie, etc. bijgewoond, Op de website van het Itinera Institute kan u alle

vervolg 30

informatie over
het boek vinden.
van 29

Het boek sluit op
bladzijde 233 af met deel 5
"Conclusies en voorstellen", maar
voordien werd het resultaat van een

**.... België importeert
heel wat elektriciteit
uit de Franse nucleaire
centrales zodat
nucleaire elektriciteit
voor ons land
aanzienlijk belangrijker
is dan de nationale
productie uit de eigen
centrales doet
vermoeden**

resem zeer interessante onderzoeken
uit de doeken gedaan, ondermeer ;
- Wereldverbruik energie zal in minder
dan 25 jaar met 45% toenemen.
- Zuiniger motoren komen er pas tegen
2020 aan, voor vliegtuigen tegen 2015.
- Stabilisatie van de conventionele
olie pas tegen 2030.
- Stijging olieprijzen verhoogde de
autokilometers in de VS slechts met
15%.

- Banana en Fisher-Tropisch proces.
- Crash programma van Hirsch.
- Fossiele energie is goed voor 87%
van de totale energieproductie.
- Primair energieverbruik in België
daalde tussen 2000 en 2005 met
5,4%.
- Jaarlijkse productie van elektriciteit
in België is 88.000 GWh.
- België importeert jaarlijks 12% van
de jaarlijkse binnenlandse productie,
België is ter zake Europees koploper.
België importeert heel wat
electriciteit uit de Franse nucleaire
centrales zodat nucleaire elektriciteit
voor ons land aanzienlijk belangrijker
is dan de nationale productie uit de
eigen centrales doet vermoeden.

Energietransitie : sneller naar een groener systeem?

85 belangstellenden uit de professionele sector waren voor de
voorstelling van het boek naar het Instituut afgezakt.

Te veel vragen.

Er werden vanuit het publiek op Johan
Albrecht vele vragen afgevuurd, toen
dat bleef doorgaan kwam Marc De Vos
tussenbeide en zei: "als jullie ons willen
inschakelen, moeten jullie ons daarvoor
betalen", dat leek ons een zeer
ongepaste interventie.

NVDR.

Voorgaande gezegd zijnde adviseren
wij iedereen die belangstelling heeft
om de evolutie van onze
energielevering te volgen en die de
impact van alternatieve energie wil
kennen, moet het boek zeker
aanschaffen.

© Erik Verbeeck

Jef Gabriëls hier tijdens
zijn laatste speech als
burgemeester van Genk

Op "Audiëntie" bij Jef.

Op 8 december 2009
werd ik door Jef Gabriëls
voor een gesprek
uitgenodigd in zijn luxe
kantoor op het Stadhuis,
het duurde anderhalf uur.
In tegenstelling tot de
gatlikjournalisten van het
Belang van Limburg,
werd ik niet uitgenodigd
in een restaurant maar
Jef Gabriëls kent mij dan
ook voldoende om te
weten dat ik daar tóch
niet zou op ingaan.

Ford Genk.

Dat Jef Gabriëls een
autoriteit is die door

ervaring en sluwheid een
ongekende macht heeft
opgebouwd wordt door
iedereen, zelfs ook door de
oppositie tijdens
afscheidsspeeches bij de
laatste gemeenteraad van
17 december 2009
beaamd, maar tezelfdertijd
baalt die oppositie dubbel,
primo van de eigen
onmacht en secundo van de
absolute macht van de
CD&V te Genk. Deze
redactie heeft eerder
gesteld dat het afscheid
van Gabriëls verband houdt
met de mogelijke sluiting
van Ford Genk, de
Amerikanen investeerden
immers miljarden in een
fabriek te Craiova, de
toekomst zal het uitwijzen.

Geld genoeg.

In een pamflet van de
PVDA wordt -terecht-
verwezen naar de koude en
de vriestemperaturen, toch
staan er bij Nieuw Dak nog
3000 mensen uit Genk op
de wachtlijsten voor een
woning, ergo, in Sledderlo
en Kolderbos zitten mensen
bij -7° op matrassen en
met petroleumvuurtjes voor
de vensters, toch heeft
het stadsbestuur wél
300.000 Euro voorzien voor
winterpret, schrijft PVDA in
haar vlugschrift dat tijdens
de gemeenteraad werd
verspreid.

Decadentie.

Voorgaande zegt veel over
de inborst van een

zogenaamde Katholieke
partij als CD&V, extra
getuige daarvan is dat de
gemeenteraadsleden hun
burgemeester tijdens de
gemeenteraad nóg eens
met dure cadeaus
hebben overladen,
waaronder 23 collecties
geselecteerde wijnen.
De wijze waarop men te
Genk op een riante en
vaak verspillende manier
-OCMW- met geld
omspringt doet deze
redactie besluiten dat
Limburg en Genk niet tot
het failliete België
behoren.

EVER©